

eensstemmende med, hvad der allerede nu finder Sted, og er begrundet deels i Hensyn til Levestedets mindre Dyrdhed, deels i den Betragtning, at Ansættelse som Assessor i bemeldte Ret ordentligvis vil kunne opnaaes i en yngre Alder end i de tvende kjøbenhavnske Retter.

Med Hensyn til Dyrkningen til høiere Gager er i Udkastet foreslaaet et fra det nu gjældende forskielligt Princip.

Skedetfor at der nemlig hidtil for enhver af de omhandlede Retters Vedkommende findes 4 Classer af høiere og lavere Gager saaledes, at et bestemt Antal Embedsmænd henhører til hver Klasse, og at Dyrkningen til de høiere Gageclasser stæer efter Anciennetet, har man i Udkastet foreslaaet, at Gageforøgelsen skal stæe ved Alderstillaag efter vedkommende Embedsmænds Tjenestetid, idet man har været af den Formening, at det turde være hensigtsmæssigere, at der gives den paagjældende Embedsmand ved hans Ansættelse en sikker Afgang til efter en vis Tjenestetid at opnaae den Gageforhøielse, hvorpaa han, efterhaanden som han bliver ældre, eller, hvis han er gift, hans Stilling som Familieforsørger udvikler sig, maa erkendes at have et billigt Krav, end at en Dyrkning paa høiere Gage gjøres afhængig af tilfældige Begivenheder, navnlig Formænds Befordring eller dødelige Afgang. Iøvrigt har man derved antaget, at Tjenestetiden kun kan beregnes fra Ansættelsen som virkelig Assessor med normeret Gage, saa at altsaa Ansættelse som supernumerair eller extraordinair Assessor, der forresten nu ikke længere finder Sted, ikke kommer i Betragtning, og hvad de tvende kjøbenhavnske Retter angaaer, da vil det være en Følge af det Forhold, hvori disse Retter ved Fdn. 28de Febr. 1845 § 5 ere stillede til hinanden, at den Tjenestetid, der hjemler Ab-

gang til Alderstillaag, maa løbe fra den Vedkommendes første Ansættelse i en af disse Retter, om han end i Mellemtiden er gaaet over til en anden.

Det vil imidlertid være nødvendigt tillige at tage Hensyn til de enkelte Tilfælde, i hvilke en Assessor er bekliffet saaledes, at der udtrykkelig er tillagt ham Anciennetet foran Nogen, som tidligere er indtraadt i den samme Embedsstilling, og er det i saa Henseende foreslaaet, at den Paagjældende skal betragtes som bekliffet samtidigt med Sidstnævnte, for hvem han, efter det ham ved allerhøieste Resolution givne Tilfagn, ikke bør staae tilbage med Hensyn til Dyrkning paa høiere Gage.

Til Dplysning tilføies, at de i Udkastet indeholdte Forslag under de i Diebliffet med Hensyn til Afdgangen til Alderstillaag stedfindende Forhold vil medføre en Meerudgift af 4900 Rd. Denne Sum vil dog ikke blive ligeligt fordeelt paa alle Medlemmer af de vedkommende Retter, og Enkelte ville endog for Tiden aldeles intet Tillæg erholde, men dette kan, naar Gageringen ellers i sig selv findes passende, saameget mindre være af nogen afgjørende Betydning, som de, der foreløbigt blive staaende paa samme Gage som hidtil, dog i ethvert Fald opnaae en sikker Udset til i det Høieste om nogle faa Aar, uden Hensyn til, om nogen af deres Formænd afgaaer, at opnaae forbedret Gage.

Man har endelig forudsat, at det den nuværende ældste Assessor i Landsover- samt Hof- og Stadsretten fra hans forrige Stilling som Kongens Foged tillagte personlige Tillæg af 300 Rd. vil bortfalde, da han efter Udkastet vil opnaae en Gageforøgelse af 400 Rdr.